

کنگره بین المللی علوم و مهندسی

آلمان - هامبورگ

اسفند ماه ۱۳۹۶

رویکردی تحلیلی بر خط فکری علی اکبر صارمی از متأخران معمار نسل دوم

ساناز بابایی^{۱*}، الهام چای ساز^۲، ساره رسولی^۳

۱- کارشناسی ارشد مهندسی معماری- مدرس آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، چالوس، ایران

(sanaz.bab85@yahoo.com)

۲- کارشناسی ارشد مهندسی معماری

(elham.chaisaz@gmail.com)

۳- کارشناسی ارشد مهندسی معماری- مدرس آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت الله املی، آمل، ایران

(Architect.rasouli@yahoo.com)

چکیده

معماری معاصر ایران دارای چهار دوره تاریخی است. که عموماً به معماری سال های پس از ۱۳۰۰ اطلاق می شود. گرایش به معماری مدرن و تلفیق آن با معماری ایرانی در این دوره و در زمره معماران متأخر نسل دوم معماری معاصر ایران قرار می گیرد. معماری این دوره، هماهنگ با دوران معماری معاصر غرب و تحت تأثیر آن، آثار برجسته ای را در سبک های متعدد معماری اعم از مدرنیسم اولیه تا اعتلای مدرنیسم و جنبش های بعد از مدرنیسم به وجود آورده است که قابل تامل می باشد. در این پژوهش در روشی توصیفی- تحلیلی علی صارمی به عنوان یکی از معماران صاحب نام و خوش ذوق ایرانی که به دنبال خلق آثاری بدیع و نو بوده معرفی می گردد و فهم و اندیشه های این معمار بزرگ معاصر که ریشه در بی زمانی مفاهیم معماری سنتی ایران داشته، و همسو با جریان های معماری معاصر جهان بوده را تحلیل و بررسی می کنیم.

واژه های کلیدی: معماری معاصر ایران، متأخران نسل دوم، مدرنیسم، علی اکبر صارمی

۱- مقدمه

از آنجا که معماری معاصر ایران سابقه ای بیش از یک و نیم قرن دارد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران، معماران ایرانی تحت تأثیر دو پدیده ی موازی قرار داشتند. اولین تحول تأثیرگذار در این دوران، اندیشه ها و کارهای ساخته شده ی پیشگامان نسل دوم بود که، سودای آشتی دادن معماری مدرن با سنن و فرهنگ ایرانی را در سر می پروراندند، دومین جریان تأثیرگذار که ریشه در تمدن و فرهنگ غرب داشت و از پیشگامان نسل دوم نیز پر رنگ تر و تأثیرگذارتر بود، آشنایی معماران ایرانی با جنبش پست مدرن کلاسیسیست (پومو)، که بین دهه های ۶۰ و ۷۰ میلادی در معماری اروپا و امریکا شکل گرفت، و